

CORELAȚIA DINTRE CONVINGERE ȘI CONSTRÂNGERE ÎN DOMENIUL ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

*Gabriela SOFRONOVICI,
Facultatea Relații Internaționale,
Științe Politice și Administrative*

CZU: 342.9:351

email: gabrielasofronovici@gmail.com

Actualmente, în condițiile în care se tinde spre asigurarea unei desfășurări normale a vieții sociale în stat, nu este de ajuns să se adopte legi care să reglementeze comportamentul social, dar se cere și o asigurare a subordonării tuturor cetățenilor normelor conținute în aceste legi. Această subordonare poate fi realizată, în primul rând prin faptul că cetățenii, fiind conștienți de necesitatea reglementării respective, i se conformează spontan, cât și prin impunerea ei silită din partea organelor de stat, care dispun de forța de constrângere a statului și o aplică în măsura necesității.

În acest sens, prezenta lucrare are drept **scop** evidențierea interdependenței dintre convingere și constrângere ca metode aplicate în domeniul administrației publice. Totodată, sunt de menționat și **obiectivele** lucrării, printre care: să identificăm particularitățile fiecărei metode în parte, să determinăm corelația dintre convingere și constrângere, să formulăm concluzii și recomandări asupra subiectului dat. Pentru un rezultat desăvârșit, în cadrul cercetării subiectului de față, au fost necesare și utilizarea diferitor **metode** dintre care menționăm: metoda analizei, sintezei, deducției, sistemică și empirică.

În această ordine de idei, pornim de la faptul că în toate etapele de dezvoltare a omenirii, în diferite colectivități a existat o putere de administrare, formată pentru promovarea unor interese comune. Pentru realizarea acestei puteri s-au solicitat mai multe mijloace care, pe parcurs, s-au modernizat, perfecționat sau înlocuit. Astfel, în materie de convingere și constrângere, aceste metode aplicate în conducerea socială au rezistat timpurilor și formelor de guvernare [1, p.111]. Prin urmare, identificăm două metode aplicate de către stat în scopul organizării executării legii: convingerea și constrângerea. Doctrinarii

definesc convingerea ca o metodă în care se aplică mijloace, procedee, cum ar fi acțiuni de lămurire, dezbateri, răspândirea experienței înaintate și progresiste, măsuri de propagandă, stimulare [2, p.174]. În scopul asigurării uniforme a comportării persoanelor, pe lângă convingere, statul folosește și metoda de constrângere. Prof. Antonie Iorgovan definește constrângerea administrativă ca fiind ansamblul măsurilor (acte juridice, operațiuni administrative, fapte materiale) luate (efectuate) de autoritățile administrației publice, în baza legii, cu folosirea puterii de stat și, dacă este cazul, împotriva voinței unor subiecți de drept, pentru a sancționa încălcarea normelor de drept administrativ, preveni săvârșirea unor fapte antisociale și a apăra drepturile cetățenilor sau, după caz, pentru a asigura executarea actelor autorităților judecătorești [3, p.348]. Convingerea ca metodă umană și destul de eficientă în asigurarea respectării normelor de drept, nu exclude metoda constrângerii, atunci când măsurile educative nu au dat rezultatul scontat. Este evident faptul că mult mai ușor se impune o anumită comportare prin ordin sau decizie decât prin convingerea membrilor societății despre necesitatea unei asemenea comportări. Însă, un astfel de stil, bazat doar pe constrângere, ar fi incompatibil cu principiile unui stat democratic, care presupune o anumită corelație a metodelor utilizate în administrație. Această corelație trebuie să se întemeieze, în primul rând, pe ideea că ambele metode sunt viabile și urmează să se aplice numai în cazuri speciale, când metoda convingerii s-a dovedit a fi insuficientă [4, p.113].

Astfel, **concluzionăm** că, pentru îndeplinirea sarcinilor și funcțiilor sale, atât administrația publică, cât și puterea de stat în general, trebuie să aibă ca fundament convingerea membrilor societății în necesitatea unor sau altor transformări dictate de politica statului, moment ce servește drept **recomandare**. Îmbinarea corectă a convingerii și constrângerii exprimă drept condiție primordială de asigurare a eficienței activității autorităților administrative [5, p.53-54].

Referințe bibliografice:

Cărți și publicații monografice:

1. ORLOV, M. Drept Administrativ. Chișinău, Epigraf, 2001.
2. COBĂNEANU, S , BOBEICA, E , RUSU, V. Drept administrativ.

Note de curs. Chișinău, Universitatea de Stat din Moldova, Tipografia Centrală, 2012.

3. IORGOVAN, A. Tratat de drept administrativ. Curs Universitar, vol. II, ed. All Beck, 2005.
4. ORLOV, M. *operă citată*.
5. MOCANU, V. Drept administrative. Note de curs. Chișinău, Universitatea de Stat din Moldova, 2013.

*Recomandat de
Carolina MACOVEȚCHI, dr., lector*